

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Společenství vlastníků Místecká 450**, se sídlem Místecká 450, Praha 9, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2020, č. j. 11 A 53/2018 - 43,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby ve lhůtě **1 týdne** od doručení tohoto usnesení sdělil číslo bankovního účtu, na který má být zaplacený soudní poplatek vrácen.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal v zákonné lhůtě kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2020, č. j. 11 A 53/2018 - 43, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10 2017, č. j. MHMP 1621510/2017, sp. zn. S-MHMP 1028015/2011/OST.

[2] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“)]. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu

správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[4] Stěžovatel neuhradil soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti. Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 6. 2020 stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a současně o ustanovení zástupce.

[5] Usnesením ze dne 20. 8. 2020, č. j. 7 As 140/2020 - 27, Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce a vyzval jej k zaplacení soudního poplatku 5 000 Kč ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy, a aby v téže lhůtě buďto předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že on či jeho zaměstnanec nebo člen má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zdejší soud stěžovatele současně poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[6] Tato výzva byla stěžovateli doručena obálkou typu III. ve čtvrtek dne 3. 9. 2020 vhozením do domovní schránky (dle § 50 odst. 1 o. s. ř., viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2019, č. j. 5 As 336/2019 - 20, ze dne 5. 10. 2016, č. j. 9 As 280/2015 - 104, či ze dne 23. 2. 2012, č. j. 4 Ads 16/2012 - 54). Stěžovatel doručení výzvy dne 3. 9. 2020 ostatně potvrdil ve svém podání ze dne 18. 9. 2020. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, byl čtvrtek dne 3. 9. 2020, byl posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku pátek dne 18. 9. 2020.

[7] Stěžovatel zaplatil soudní poplatek bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu. Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li poplatek placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, kde vyslovil, že „[z]ákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvolené způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce ubrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ S tímto názorem se ztotožnil i Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12. Obdobně lze poukázat i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 Afs 327/2017 a následné usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 4. 2018, sp. zn. III. ÚS 421/18.

pokračování

[8] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu v pondělí dne 21. 9. 2020, tj. až po marném uplynutí soudem stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku. Tato skutečnost vyplývá ze „Záznamu o složení“, založeného ve spisu na č. l. 34, který je dokladem o tom, kdy byl soudní poplatek připsán na účet Nejvyššího správního soudu a soud s ním mohl fakticky nakládat.

[9] Stěžovatel tak nezaplatil soudní poplatek ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty nelze přihlížet (k tomu srovnej usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19).

[10] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[11] Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti; nedoložil, že je v řízení zastupován advokátem, resp. jinou oprávněnou osobou (k tomu viz čl. 27 a 30 soudního spisu). Postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přitom přednost před odmítnutím návrhu (srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 - 29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016 - 35, ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016 - 70, či ze dne 22. 3. 2018, č. j. 8 As 227/2017 - 35).

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno

[13] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným a poplatková povinnost zanikla; pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl přeplatek, který Nejvyšší správní soud vrací (srov. např. usnesení ze dne 18. 10. 2018, č. j. 7 As 324/2018 - 35).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu